

%50 (dağılım, 20-100) oranında dekolman alanı saptandı. Olguların ortalama hastanede kalış süresi 3.2 ± 2.1 (dağılım, 1-12) gün olarak hesaplandı ve bir annenin de postoperatif ilk gün öldüğü saptandı.

Sonuç: Dekolman plasenta yüksek maternal ve perinatal morbidite ve mortaliteye sahip ciddi bir komplikasyondur. Dolayısıyla bu olgularda predispozan risk faktörlerinin önceden belirlenmesi, gerekli tedbirlerin alınması ve varsa tedavinin uygulanması olası komplikasyonları azaltabileceğini ve komplike olan olguların da uygun merkezlerde etkili tedavinin zamanında uygulanmasının morbidite ve mortaliteyi azaltacağını düşünmekteyiz.

Anahtar kelimeler: Dekolman plasenta, perinatal sonuçlar

Ref. No: 60 e-Adres: <http://www.perinataldergi.com/20110191164>

Maternal eritrosit alloimmünizasyonuna bağlı fetal aneminin tespitinde orta serebral arter maksimum sistolik hız ölçümü

¹Ahmet Yalınkaya, ¹Mehmet Siddık Evsen,

¹Hatice Ender Soydu, ¹Muhammet Erdal Sak,

²Ali İrfan Güzel, ¹Mehmet Zeki Taner, ³Yusuf Çelik

¹Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, ²Ergani Devlet Hastanesi, ³Dicle Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyoistatistik ve Tıbbi Bilişim Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Bu çalışmanın amacı eritrosit alloimmünizasyonu nedeni ile intrauterin kan transfüzyonu uygulanan fetüslerde, transfüzyon öncesi, sonrası ve normal fetüslerde renkli Doppler ultrasonografi ile orta serebral arter maksimum sistolik hız (MCA-PSV) ölçümü yapılarak, fetal anemi tespitindeki önemini değerlendirmektir.

Yöntem: Bu çalışma Ocak 2009-Aralık 2011 tarihleri arasında kliniğimizde 19 kez intrauterin kan transfüzyonu gerçekleştirilen 11 hastadan oluşturulan çalışma grubu (grup 1); intrauterin kan transfüzyon işleminden hemen önce (grup 1A) ve hemen sonrasında (grup 1B) MCA-PSV değeri ölçümleri ve Grup 2 ise fetal anemisi olmayan 22 normal gebeden oluşturuldu. MCA-PSV ölçümü renkli Doppler ultrason ile literatürde tarif edildiği gibi ölçüldü. Transfüzyon 20 gauge spinal iğne ile umbilikal kordona girilerek yapıldı. Fetal anemi tayini için fetal tam kan çalışıldı. Transfüzyon sonunda aneminin düzeldiği tam kan ile konfirme edildi. Ölçülen tüm MCA-PSV değerleri gestasyonel hafta ile birlikte MoM değeri haline çevrildi. Tespit edilen fetal hematokrit referans değerlerine göre ane-

minin şiddeti değerlendirildi. Grup 1'de grup 1A ve grup 1B ile grup 2 MCA-PSV ölçümlerinde elde edilen sonuçlar karşılaştırıldı. Verilerin istatistikî analizi için SPSS 16 programı kullanıldı. Çalışma için üniversitemiz Tıp Fakültesi Etik Kurul onayı alındı.

Bulgular: Eritrosit alloimmünizasyonu olan gebelerde fetal hemoglobin değerlerinin transfüzyon işlemi öncesi ölçümünde 17 şiddetli iki orta düzeyde fetal anemi olduğu gözlemlendi. Eritrosit alloimmünizasyonu mevcut olan fetüslerin transfüzyon öncesi ölçülen MCA-PSV değerlerinin MoM ortalaması 1.7 ± 0.4 MoM olarak saptandı. Grup 1A'da 17 ölçümün aynı gestasyon haftasına göre 1.5 MoM'un üzerinde olduğu, iki ölçümde ise 1.5 MoM'un altında olduğu saptandı. Fetal aneminin transfüzyon ile düzeltilmesiyle ölçülen MCA-PSV MoM değerleri grup 1B'de ortalama 1.1 ± 0.2 MoM idi. Grup 2'de MCA-PSV MoM ortalaması 0.9 ± 0.2 MoM idi ve tüm ölçümler 1.5 MoM'un altındaydı. Grup 1A, grup 1B ve grup 2 ile karşılaştırıldığında MCA-PSV MoM değerleri anlamlı olarak yüksekti.

Sonuç: Bu çalışmada intrauterin transfüzyon gerektiren fetal anemi tespitinde MCA-PSV MoM değerinin önemli bir parametre olduğu tespit edildi. Fetal anemi ve intrauterin kan transfüzyonu ihtiyacının tespitinde MCA-PSV değerlerinin aynı gestasyon haftasına göre 1.5 MoM'un üzerinde olması anlamlıdır. İntrauterin kan transfüzyonundan hemen sonra ölçülen MCA-PSV değerlerinin istatistiksel olarak düşmesi ve kısa sürede normale dönmesi, aneminin düzeltilmesine fetal cevabın hızlı bir şekilde olduğunu göstermektedir.

Anahtar kelimeler: Eritrosit alloimmünizasyon, MCA-PSV, fetal anemi

Ref. No: 61 e-Adres: <http://www.perinataldergi.com/20110191165>

Antenatal ve perinatal dönemde tanı konulan majör anomalilerin retrospektif analizi

¹Mehmet Siddık Evsen, ¹Muhammet Erdal Sak, ¹Hatice Ender Soydu,

¹Mahmut Erdemoğlu, ¹Serdar Başaranoglu,

²Yılmaz Palancı, ¹Ahmet Yalınkaya, ¹Mehmet Zeki Taner

¹Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, ²Dicle Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Bu çalışmanın amacı kliniğimizde prenatal ve perinatal dönemlerde saptanan majör konjenital anomalili fetüslerin insidansını ve analizini yapmaktır.

Yöntem: Kliniğimizde Ocak 2009 ile Aralık 2010 tarihleri arasında retrospektif olarak prenatal ve perinatal dönemde ultrason muayenelerinde veya doğumda doğrudan gözle saptanan majör anomali tanısı almış